

نیش قبر حر(ره)توسط شاه اسماعیل

هنگامی که شاه اسماعیل صفوی به کربلا مشرف شد نخست به زیارت سالار شهیدان رفت و آنگاه حضرت ابوالفضل علیه السلام و دیگر شهدای کربلا علیهم السلام را زیارت نمود. اما به زیارت حر، آن آزاده روزگار که قبرش با قبر سالارش فاصله دارد، نرفت.

هنگامی که شاه اسماعیل صفوی به کربلا مشرف شد نخست به زیارت سالار شهیدان رفت و آنگاه حضرت ابوالفضل علیه السلام و دیگر شهدای کربلا علیهم السلام را زیارت نمود. اما به زیارت حر، آن آزاده روزگار که قبرش با قبر سالارش فاصله دارد، نرفت. پرسیدند: «چرا؟»

استدلال کرد که اگر توبه او پذیرفته شده بود از سالارش حسین علیه السلام دور نمی ماند.

توضیح دادند که: «شاهها! از آنجایی که او در سپاه یزید فرمانده لشکر بود و آشنایانی داشت پس از شهادت در راه حق و در یاری حسین علیه السلام بستگانش بدن او را با تلاش و با اصرار بسیار از میدان جنگ خارج ساختند و در اینجا به خاک سپردند.» شاه گفت: «من می روم با این شرط که دستور دهم قبر او را بشکافند و درون قبر را بنگرم اگر شهید باشد نیوسیده است و برای او مقبره می سازم. در غیر این صورت دستور تخریب قبرش را صادر خواهم کرد.»

پس از این تصمیم به همراه گروهی از علما، سران ارتش و ارکان دولت خویش، کنار قبر حر آمدند و دستور نیش قبر را صادر کرد. هنگامی که قبر گشوده شد شگفت زده شدند چرا که دیدند پیکر به خون آغشته آن آزاده قهرمان پس از گذشت بیش از یک هزار سال صحیح و سالم است. زخمهای بی شمار گویبی تازه وارد آمده و دستمالی نیز که سالارش حسین علیه السلام بر فرق او بسته و مدال بزرگی است بر پیشانی دارد.

شاه اسماعیل گفت: «این دستمال از امام حسین علیه السلام است و برای ما مایه برکت و پیروزی بر دشمنان و مایه شفای بیماران. به همین جهت با دست خویش آن را باز کرد و دستمال دیگری بست اما به مجرد باز کردن آن دستمال، خون جاری شد و هرگونه کوشش برای متوقف ساختن آن بی حاصل ماند.

به ناچار شاه همان دستمال را بر سر حر بست و گوشه ای از آن را به عنوان تبرک برداشت و خون هم متوقف شد. به همین جهت دستور داد برای او مقبره ساختند و مردم را به زیارت ایشان فراخواند.

کرامات صالحین، مرحوم محمد شریف رازی